

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

ISSN 2241 - 9497

Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/07/15 - 30/09/15

Τεύχος 78

Μια καλοκαιρινή άποψη της Σύρου..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56

5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Διαδικτυακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 21ο - Τεύχος 78

ΙΟΥΛ - ΑΥΓ - ΣΕΠ 2015

ISSN 2241 - 9497

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση

Κώστας Ν. Παπαολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Δημήτρης Βοΐκος

Μαίρη Καραμήτσου

Νινέττα Κοντογεώργη

Τάκης Κυριτσόπουλος

Νατάσα Ν. Οικονομοπούλου

Στέλιος Παπουτσάς

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερους

Ελεονώρα Σαρρή

Γιώργος Σαρλής

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

ΚΝΠ/-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα *κείμενα* εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των *συνεργατών* συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Η οδός Ποσειδωνίας και... Τα Στάδια της Σύρου

Από τη Μαρία Ρώτα

«Ήταν ένα αληθινό θαύμα το γεγονός ότι σε μια μικρή ελληνική πόλη, λίγα μόλις χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, κατόρθωσαν οι κάτοικοί της να δημιουργήσουν έναν οικισμό με αυτήν την ευρωπαϊκή μικρογραφία. Θαύμα όμως ήταν και η επιτευχθείσα οργάνωση του οικισμού αυτού μέσα σε τόσο σύντομο χρόνο αποδεικνύοντας την ποιότητα των ανθρώπων, την οργανωτική τους ικανότητα και τις πολλές δραστηριότητές τους...» 1

«Γράφω για την Ερμούπολη και για τους ανθρώπους που ήλθαν το 1822 και 1823 πρόσφυγες από τη Χίο, τη Σμύρνη, τα Ψαρά κ.α. και μεταμόρφωσαν σε λίγους μήνες ένα χέρσο τόπο σε υπόδειγμα πολεοδομικής, κοινοτικής και οικονομικής οργάνωσης. Με αποτέλεσμα από το 1830 ως το 1880 να βρίσκονται στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία, σε κάθε τι: βιομηχανία, εμπόριο, γράμματα, τέχνες. Και κυρίως στην κοινωνική συνείδηση: ταμεία ασφαλίσεως και αλληλοβοηθείας, σχολεία, βιβλιοθήκες, ιδρύματα όπως γηροκομεία, πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία, νοσοκομεία... Και όλα αυτά χωρίς βοήθεια από το κράτος. Τα πάντα δημιούργησε η κοινότητα...» 2

Εξοχές – Προάστια

Δεν υπήρχε στη Σύρο προεπαναστατικά άλλος οικισμός ανάλογος σε μέγεθος και φυσιογνωμία με αυτόν της Άνω Σύρου. Μετά τη δημιουργία της Ερμούπολης, το Πισκοπιό, τα Τάλαντα, η Παρακοπή, τα Χρούσα και η Ντελαγκκράτσια έγιναν παραθεριστικοί οικισμοί, όπου πολλοί Συριανοί έχτισαν εξοχικές επαύλεις.

Ντελαγκκράτσια -Ποσειδωνία (12 χιλιόμετρα)

Είναι το προάστιο που έγινε το πιο πολυσύχναστο θέρετρο από τα μέσα του 19^{ου} αι. Οι επαύλεις που διατηρούνται μέχρι σήμερα, θυμίζουν εξοχικά της Κηφισιάς και όχι μόνο. Ήταν το 1880 όταν οι Ερμουπολίτες, ενθουσιασμένοι από τη θάλασσα και τους ωραίους πευκώνες που δημιούργησαν, σχεδίαζαν να συνδέσουν τον οικισμό με την Ερμούπολη με σιδηρόδρομο! Έγιναν προσπάθειες για την εγκατάσταση ιπποσιδηροδρόμου και για την κατασκευή ατμοσιδηροδρόμου!! Τελικά, στα 1855, έγινε το πρώτο μεγάλο έργο: η κατασκευή ενός αγροτικού δρόμου, αμαξωτού, για την επικοινωνία της Ερμούπολης με την Ντελαγκκράτσια. Τότε ο Παντελής Μάσχας, σπουδαίος και βραβευμένος ξυλωναυπηγός δώρισε στο Δήμο δύο μεγάλα οικόπεδα. Το ένα χρησιμοποιήθηκε για την οικοδόμηση του δημοτικού σχολείου Κουκουλά και το δεύτερο για την διάνοιξη της «οδού Ποσειδωνίας» όπως ονομάστηκε. Η διαδρομή είναι από την πόλη προς το Μάννα, Αγρό, Παρακοπή, Βήσσα, Ποσειδωνία και Φοίνικα. Όπως καταγράφει ένα πρακτικό συνεδρίασης του Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Ποσειδωνίας, τμήματα της αμαξιτής οδού που συνέδεε την Ερμούπολη με την Ποσειδωνία μετονομάστηκαν, με αποτέλεσμα η οδός από Βήσσα Ποσειδωνία να ονομάζεται «οδός Ποσειδώνος», στο τμήμα Παρακοπή - Βήσσα ονομάζεται «οδός Απόλλωνος» και για αρκετό τμήμα είναι ανώνυμη. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου κ. Δημ. Νταλαχάνης και τα μέλη κ. Γ. Βαρθαλίτης και Ε. Γαδ, αλλά και ο υπάλληλος του

Δήμου κ. Π. Ρούσσος, προτείνουν: 1) Ένα τμήμα της παλαιάς οδού Ποσειδωνίας που ονομάζεται «Νικηφόρου Μανδηλαρά» και η οδός «Ηρώων Πολυτεχνείου» να παραμείνουν με τα σημερινά ονόματα.

2) Από το στρατόπεδο μέχρι την Ποσειδωνία να παραμείνουν τα ονόματα ως έχουν, απλά θα μπορούσε στην ίδια ταμπέλα να προστεθεί και το πρώτο όνομα σε παρένθεση και να γραφτεί «οδός Ποσειδωνίας». Νομίζω ότι είναι κάτι πολύ απλό. Άλλωστε αυτό το διπλό όνομα δεν έχει η οδός Ερμού - Ελ. Βενιζέλου στην Ερμούπολη; Συμφωνώ απόλυτα με τις θέσεις του Προέδρου και των μελών της Τοπικής Κοινότητας Ποσειδωνίας. Ελπίζω ότι θα αποκατασταθεί η πρώτη ονομασία της πρώτης αμαξιτής οδού.

Στάδια

Ένα δεύτερο θέμα του Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Ποσειδωνίας είναι η πρόταση: να αποκατασταθούν τα μαρμάρινα στάδια της επαρχιακής οδού Ερμούπολης - Ποσειδωνίας.

ΣΤΑΔΙΟΝ: Μονάδα μήκους ίση με 600 ελληνικά δωρικά πόδια (Θουκιδίδης) ή έξι πλῆθρα (Ηρόδοτος) που ισοδυναμούν με 192,27μ. Στάδιον, σήμαινε στην αρχαιότητα και κάθε τόπος επίπεδος και ανοικτός, ειδικά διαμορφωμένος για την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων (στάδιον Ολυμπίας). Στην αρχαιότητα το στάδιον ή ο στάδιος έδινε την απόσταση των πόλεων «...Πλαταιαί - Θηβών σταδίους εβδομήκοντα...» Σήμερα η απόσταση των δύο σταδίων είναι 1χιλιόμετρο. Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας κ. Δ. Νταλαχάνης εισηγήθηκε: «...κατά την κατασκευή της επαρχιακής οδού Ερμούπολης - Ποσειδωνίας, (στα μέσα του 19^{ου} αι.) τοποθετήθηκαν μαρμαρίνες στήλες, τα λεγόμενα στάδια, ανά κάθε χιλιόμετρο, για να υποδεικνύουν την απόσταση. Σε κάθε στήλη είναι χαραγμένα τα γράμματα ΣΤ (στάδιον) και ο αριθμός του χιλιομέτρου. Υπήρχαν 13 μαρμαρίνες στήλες, η πρώτη έξω από το ΙΚΑ στην Ερμούπολη και ακολουθώντας τη διαδρομή προς Μάννα... έως Ποσειδωνία, Φοίνικα σε κάθε χιλιόμετρο σώζονται αρκετές. Δυστυχώς με διάφορες παρεμβάσεις, διαπλατύνσεις δρόμου, ασφαλτοστρώσεις κ.α. κάποια στάδια αφαιρέθηκαν, κάποια άλλα έχουν μισοχωθεί και δε διακρίνονται... Προτείνω να ξεκινήσει μια μελέτη για την καταγραφή, αποκατάσταση και ανάδειξη αυτών των μνημείων του πολιτισμού της Σύρου, γιατί περί μνημείων πρόκειται που δείχνουν την αισθητική αντίληψη του χώρου που διέθεταν οι πρόγονοί μας.» Πολύ λίγοι Έλληνες γνωρίζουν σήμερα τι είναι το «στάδιον» και τι συμβόλιζε στην αρχαιότητα. Οι Συριανοί ξεναγοί μπορούν να ενημερώνουν τους επισκέπτες.

Θα ήθελα να επαινέσω του Συμβούλους της Τοπικής Κοινότητας Ποσειδωνίας για τις ιδέες και τις θέσεις τους που αφορούν στον πολιτισμό του νησιού και βέβαια το Πρόεδρό τους που αγαπάει το νησί μας, ενώ δεν είναι Συριανός. Ένα «μπράβο!» οφείλω και στον Πρόεδρο του Φοίνικα κ. Γιώργο Περρή για την έννοια του και την φροντίδα του. Και... μπράβο στον Αντιδήμαρχο Αλ. Αθανασίου που ενημερώνεται και στηρίζει τις προτάσεις των Συμβούλων.

Υ.Γ. 1 Αυτά ήταν λόγια του Όθωνα. Εντυπωσιάστηκε όταν επισκέφθηκε το νησί μας το 1833. «C' EST UN MIRACLE»! είπε. («Ιστορία του οικισμού της Ερμούπολης» Ανδρέα Δρακάκη.)

2. Από το κείμενο του βιβλίου του Νίκου Δήμου «Η Χαμένη Τάξη»

3. Θα ήθελα να μάθω αν και άλλες πόλεις ή περιοχές της χώρας μας έχουν στάδια.

Αλεξάντερ Πέιν

Από την Μαρία Ρώτα

Η Σύρος υποδέχθηκε πριν λίγες μέρες τον Αμερικανό σκηνοθέτη, σεναριογράφο και παραγωγό Αλεξάντερ Πέιν. Είναι γνωστός για τις ταινίες του που απεικονίζουν τη σύγχρονη αμερικανική κοινωνία. Είναι δύο φορές νικητής του Όσκαρ! Η βράβειυσή του έγινε για το καλύτερο διασκευασμένο σενάριο! Ήταν και τρεις φορές υποψήφιος του Όσκαρ σκηνοθεσίας.

Ο Αλεξάντερ Πέιν ή (Payne) γεννήθηκε στην Ομάχα της Νεμπράσκα. Ο πατέρας του, ο Γιώργος Payne και ο παππούς του Νικόλαος Payne, είχαν καταγωγή από το Αίγιο με οικογενειακό όνομα Παπαδόπουλος που «αγγλοποιήθηκε» σε Payne. Η μητέρα του Πέγκυ (το γένος Κωνσταντίνου), έχει καταγωγή από τη Σύρο. Προέρχεται από την οικογένεια Τόζου.

Ο Αλέξανδρος μετά τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ, όπου ειδικεύθηκε στην ιστορία, συνέχισε τις σπουδές του και στη Σχολή Κινηματογράφου UCLA.

Η καριέρα του

Το ταξίδι του Αλέξανδρου στον κινηματογράφο είχε επιτυχία και συνεχίζει. Σημαντικές ταινίες του είναι: «Πολίτης Ρουθ» (1996), η «Εκλογή» (1999) που ήταν υποψήφια για Όσκαρ, όπως και η «Σχετικά με Schmidt» (2002) που έλαβε χρυσή Σφαίρα για το σενάριο. Δύο Όσκαρ και χρυσή σφαίρα κέρδισε η ταινία του «Sideways» (2004) για το καλύτερο διασκευασμένο Σενάριο. Το 2011 κέρδισε επίσης το Όσκαρ του καλύτερου διασκευασμένου σεναρίου στην ταινία «Οι Απόγονοι» με πρωταγωνιστή τον Τζόρτζ Κλούνι. Πιο πρόσφατο έργο του (2013) είναι το «Νεμπράσκα» όπου πρωταγωνίστησε ο βετεράνος ηθοποιός Bruce Dern. Η δραστηριότητά του συνεχίζεται και θαυμάζεται από τους ειδικούς η παραγωγή του.

Ο Αλέξανδρος στη Σύρο

Είναι η δεύτερη φορά που επισκέφθηκε το νησί μας. Ήταν επιθυμία της μητέρας του, αν και είναι μεγάλη σε ηλικία, να επισκεφθεί τη Σύρο και να αγκαλιάσει τους συγγενείς της. Ποτέ δεν ξεχνά την οικογένεια Τόζου απ' όπου κατάγεται. Και φυσικά φιλοξενήθηκαν στο πανέμορφο «Sea View» Στούντιο, που βρίσκεται στα Κόκκινα στον Φοίνικα. Εκτός από τη θαυμάσια θέα στη θάλασσα, θαυμάζει κανείς την πανέμορφη διακόσμηση στον εσωτερικό χώρο, αλλά και τη μοναδική φροντίδα στον κήπο. Στο Στούντιο «Sea View» υποδέχθηκαν τον Αλέξανδρο και την ευγενέστατη μητέρα του οι δύο κυρίες και συγγενείς της, Δέσποινα Τόζου - Καγιάλογλου και Βιολέτα

Τόζου - Οικονομοπούλου, αδελφές και λάτρες του νησιού. Ο καλός φίλος και σύζυγος της Δέσποινας (Ντέζης), ο Μάνος Καγιάλογλου, μου ζήτησε αν μπορούσαν να μας επισκεφθούν και όσο γίνεται να τους ενημερώσουμε και για την οικογένεια Τόζου και για την ιστορία αυτού του νησιού που ... η πρώτη εικόνα τους εντυπωσίασε.

Είναι αλήθεια ότι γνώρισα δύο «θαυμαστές» του... βράχου μας. Μαζί τους ήταν και η ανιψιά της κ. Πέγκυ η Κατερίνα. Με αγκάλιασαν και μου χάρισαν ένα πανέμορφο μπουκέτο τριαντάφυλλα. Η μητέρα, αν και γεννήθηκε στην Αμερική, μιλάει πολύ καλά ελληνικά. Όμως και ο Αλέξανδρος μπορούσε να συνεννοηθεί.

Ζήτησε να μάθει την ιστορία του νησιού, ιδιαίτερα της Ερμούπολης και ποιους χώρους, ποια κτίρια θα μπορούσαν να επισκεφθούν. Επιθυμούσαν μια γνωριμία με αυτή την πόλη, που όπως είπε η μητέρα... «αυτή είναι μια πόλη που δημιουργήθηκε, με ευαισθησία, καλαισθησία και ποιότητα! Έχει πολιτισμό και ομορφιά. Είναι από τις ωραιότερες όχι μόνο στις Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης!»

Έφυγε από κοντά μου, προσφέροντάς μου μια μεγάλη ζεστή αγκαλιά. Συγκινήθηκα. Λυπήθηκα μόνο γιατί, όταν πήγαν στην Ερμούπολη, η μητέρα δεν μπορούσε να ανέβει τα σκαλιά του Δημαρχείου και των αρχοντικών που άξιζε να δει. Ο Αλέξανδρος όμως, μαζί με τον Μάνο Καγιάλογλου, που τους συνόδευε, γνώρισε και θαύμασε τους εξαιρετικούς εσωτερικούς χώρους με τοιχογραφίες και οροφोगραφίες, που δεν μπορούσε να φανταστεί ότι υπήρχαν. Το μεσημέρι ο Μάνος θέλησε να τους προσφέρει ένα ουζάκι στα Βαπόρια. Ο Αλέξανδρος ενθουσιάστηκε και είπε ότι... θα ξαναέλθει. Βέβαια έμεινε άφωνος από το Θέατρο «Απόλλων» και επειδή θα έφευγαν την επόμενη μέρα που ήταν η πρεμιέρα της παράστασης της «Μεγάλης Χίμαιρας», θέλησε να παρακολουθήσει την πρόβα. Και βέβαια τόσο ο σκηνοθέτης ο Δημήτρης Τάρλου, όσο και η ηθοποιός Αλεξάνδρα Αϊδίνη, με χαρά τους υποδέχθηκαν.

Θα ξανάρθω...

Μ' αυτή τη λέξη έφυγε από το νησί μας ο Αλεξάντερ Πέιν με τη μητέρα του Πέγκυ και την Κατερίνα.

Ο Μάνος Καγιάλογλου και η σύζυγός του Ντέζη, μου είπαν την επομένη ότι έμειναν ενθουσιασμένοι και από τη φιλοξενία και από τη «γνωριμία» αυτού του νησιού με τον εξαιρετικό πολιτισμό. Έμαθαν για την οικογένεια Τόζου, είδαν το σπίτι και ταξίδεψαν για Αμερική έχοντας τις ωραιότερες εικόνες της Σύρου.

Και μια πληροφορία λέει ότι την επόμενη χρονιά ο Αλέξανδρος είναι καλεσμένος στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ως τιμώμενο πρόσωπο!

Πολύ ωραία ιδέα! Πολύ ωραία σκέψη!

Φροντιστήριο αγγλικών

Από τη Μαίρη Καραμήτσου

Παράξενο μου φαινόταν, ύστερα από τόσα χρόνια να βρίσκομαι πάλι μέσα σε μια τάξη σχολείου, ανάμεσα σε συμμαθητές και συμμαθήτριες. Καθόμουν στο τελευταίο θρανίο, πλάι στον τοίχο. Από εκεί μπορούσα να τα βλέπω όλα μέσα στην αίθουσα.

Στο βάθος απέναντι, ο πίνακας, μεγάλος, έπιανε όσο τοίχο άφηνε ελεύθερο η πόρτα. Οι τοίχοι στο πλάι, με μολυβιές, ξυσίματα και μόνιμη μουντζούρα από χέρια και σακάκια βρώμικα που τον ακούμπησαν, ποιος ξέρει πόσα χρόνια είχε να βαφεί! Το άλλο που μπορούσα να περιγράψω είναι οι πλάτες των συμμαθητών μου αλλά και ο καθηγητής μας, ο εξαιρετος κ. Χουάιτ. Οι συμμαθητές μου ήταν μια ρώσικη σαλάτα ανθρώπων κάθε ηλικίας, γένους και επαγγέλματος. Μαθητές γυμνασίου, φοιτητές, δημόσιοι υπάλληλοι που τους πλήρωνε το έρμο το δημόσιο τα διδάκτρα πριν από την κρίση όπως εγώ, ένας καλλιτέχνης του θεάτρου, μια μεσόκοπη κυρία, ένας εξηντάρης ναυτικός, χοντρός σαν βαρέλι με κόκκινη μύτη... Όλοι οδηγούνταν στο φροντιστήριο αγγλικών από το κορυφαίο ρητό «γηράσκω αεί διδασκόμενος».

Ο κ. Χουάιτ μια φορά το χρόνο καλούσε όλους τους μαθητές του στα σπίτι του σε ένα πάρτυ, για να καλλιεργήσει σύνδεσμο και φιλία ανάμεσά τους. Ένα από αυτά τα πάρτυ πρόλαβα κι εγώ εκείνη τη χρονιά και, πάντα το λέω, πως θα μείνει το ωραιότερο της ζωής μου, γιατί δεν ήθελε εξεζητημένο ντύσιμο, δεν είχε ευκαιρίες για φλερτ ούτε τυπικότητες. Στα οργανωμένα παιχνίδια του έπαιρναν μέρος όλοι υποχρεωτικά. Έτσι, το γέλιο κι η ανυπόκριτη χαρά προσφέρονταν στο πιάτο όπως και το φαγητό.

Είχα καιρό να καθίσω σε θρανίο, μαθήτρια με τετράδια και μολύβια, γι αυτό και μου φαινόταν παράξενο τώρα αυτό που γινόταν τώρα στα εικοσιοκτώ μου. Απρόσκλητα μου έρχονταν στο μυαλό και τα γεγονότα που μεσολάβησαν τα προηγούμενα χρόνια. Σπουδές, καριέρα, μια αγάπη μεγάλη, μια καταστροφή, που προσπαθούσα να διώξω από τη σκέψη μου.

Η φράση που διάβασα και με ξάφνιασε, ήταν γραμμένη με μολύβι φάμπερ χοντρό, πάνω στον τοίχο αριστερά μου.

«Πώς πάνε τα κέφια σήμερα;»

Κάποιος την είχε γράψει βέβαια, μάλιστα εκείνη τη μέρα ή την προηγούμενη, μαθητής άλλης τάξης ασφαλώς, γιατί, σ' αυτή τη θέση και σ' αυτήν την τάξη, μόνο εγώ καθόμουν από την αρχή του χρόνου. Τόσοι μαθητές περνούσαν από τα δέκα πέντε τμήματα που λειτουργούσαν, σ' αυτήν την αίθουσα.

Ήταν μια ερώτηση. Τυχαία την έγραψε ο άγνωστος και σε ποιον απευθυνόταν; Το έγραψε άραγε για να το διαβάσω εγώ; «Πώς πάνε τα κέφια σήμερα;» Ήταν ανόητο να πιστεύω πως απευθυνόταν σε μένα εκείνη η φράση, αφού μάλιστα ήξερα ότι όλα εκείνα τα γραψίματα γίνονταν χωρίς σκοπό. Το ήξερα, ναι, αλλά κάτι από

μέσα μου το ήθελε πολύ να 'ταν για μένα γραμμένη εκείνη η φράση. Ήταν η μοναξιά μου που το ζητούσε, η πολλή, που δε θεραπευόταν ούτε τα πρωινά στο γραφείο ούτε το απόγευμα στο σπίτι. Ευτυχώς ο κ. Χουάιτ με έβγαλε από τη μελαγχολική μου διάθεση ζητώντας μου να διαβάσω τις προτάσεις που είχα φέρει από το σπίτι. Ευτυχώς, γιατί με αυτές πέρασε η ώρα. Κάτι μέσα μου με τραβούσε τώρα να γράψω μια απάντηση κάτω από τη φράση του τοίχου. Δίσταζα. Είχα δυο-τρεις αρχές στη ζωή μου. Οπωσδήποτε δεν αποφάσιζα να γράψω πάνω σ' ένα ξένο τοίχο, όσο βρώμικος κι αν ήταν. Και σήμερα συνέβη το παράξενο να παίρνω μέρος σε βανδαλισμούς. Όταν ο κ. Χουάιτ άνοιξε την πόρτα να βγει έξω κι οι μαθητές σηκώθηκαν να φύγουν, έγραψα μ' ένα μολύβι κι ένα διστακτικό χέρι κάτω από την άλλη φράση **«Χάλια!»**

Ύστερα το ξέχασα. Τόσο γρήγορα το ξέχασα, που στο άλλο μάθημα, είδα με μεγάλη μου έκπληξη την καινούργια ερώτηση του άγνωστου μαθητή **«Γιατί;»**

Για φαντάσου! Ήταν ωραία αυτή η έκπληξη, που δεν ήθελα να το πιστέψω. Είχε σπάσει ο πάγος της μοναξιάς μου. Κάποιος επικοινωνούσε μαζί μου! Στάσου! Μπορεί να ήταν και κάποια... Βέβαια, μπορούσε να ήταν και γυναίκα αλλά, από τα βάθη της ψυχής μου, ομολογώ πως θα ήθελα να είναι «κάποιος». Φαινόταν κιόλας από το γραφικό του χαρακτήρα πως ήταν άνδρας. Να 'μουν ερωτευμένη με αυτόν τον άγνωστο τύπο; Ήταν αστείο. Όμως, χωρίς να περιμένω να αδειάσει η τάξη, έγραψα τρεις λέξεις από κάτω. **«Μην τα ρωτάς!»**

Τι πείραζε; Σαν περαστικό σύννεφο, σαν ελαφρός πυρετός από ένα σκίρτημα της ψυχής, πέρασε γρήγορα η σκέψη αυτή, αλλά στο άλλο μάθημα έτρεξα με ανυπομονησία στο θρανίο μου, για να διαβάσω τη συνέχεια μιας αλληλογραφίας ασήμαντης στον τοίχο πλάι μου. Δεν μου ήταν πια αδιάφορη αυτή η επικοινωνία, που, μαζί με τη χαρά, μου έδινε και ένα τόσο δα μικρό φόβο. Τι είδους άνθρωπος μπορεί να ήταν αυτός που θα έβλεπα κάποια μέρα; Όλα γίνονται... Όλες οι παραπάνω επιπόλαιες σκέψεις μου, διαλύθηκαν ύστερα από τις λέξεις που διάβασα στο άλλο μάθημα κάτω από τη δική μου: **«Σε ποιο ζώδιο είσαι;»**

Αυτή η φράση ήταν γραμμένη με στυλό BIC και καλλιγραφικά. Για μια στιγμή φοβήθηκα πως η αλληλογραφία μας είχε πάθει εμπλοκή με την παρεμβολή άλλου προσώπου, αλλά ύστερα από προσεχτική σύγκριση των ψηφίων, βεβαιώθηκα πως είχαν γραφεί από το ίδιο χέρι κι έγραψα, με τη σειρά μου, πιο κάτω με μολύβι –γιατί το μελάνι... λερώνει, βρε παιδί μου!- **«Στον Αιγόκερω».**

Ακούστε την απάντηση που πήρα. Ήταν μια ευτυχισμένη έκπληξη για μένα: **«Κι εγώ. Ταιριάζουμε. Με λένε Κώστα. Εσένα;»**

Ε, αυτό ήταν το πρώτο μου ερωτικό γράμμα και μου έλεγε τόσα πολλά. Από πληροφορίες μέχρι ρομαντική εξομολόγηση. Ένωσα δικό μου αυτόν τον άνθρωπο, έτσι καθώς η ύπαρξή του μου ζέσταινε τη ζωή κι άθελά μου –εντελώς άθελά μου-, έβαλα την ανάγκη να πηγαίνω στο φροντιστήριο για να διαβάζω αυτές τις λέξεις, πιο πάνω από την ανάγκη μου για το δίπλωμα. Όμως τώρα συνάντησα και το αδιέξοδο. Τώρα που έπρεπε να γράψω το όνομά μου, θα μπορούσα να αποκαλυφθώ στο φροντιστήριο. Από μαθήτρια δεν είχα δώσει αφορμή σε κανένα για τίποτε, αλλά,

τώρα, είχα κοντά μου ένα θαρραλέο άνδρα που δε λογάριαζε εμπόδια: «Με λένε Κώστα». Κι εγώ πήρα από τη δύναμή του δύναμη κι έγραψα θαρραλέα: **«Με λένε Μαρία».**

Για πρώτη φορά αισθάνθηκα πως έδινα κάτι στον αγαπημένο μου άγνωστο. Δεν είναι αλήθεια πως όπου υπάρχει μια θυσία υπάρχει και μια αγάπη; Ήταν η πρώτη μικρή μου θυσία που με γέμισε ικανοποίηση κι ανυπομονησία μέχρι να πάρω την επόμενη φράση του και, θαρρώ, μέχρι να τον γνωρίσω: **«Είμαι δεκατριών. Πόσο είσαι εσύ;»**, έγραψε εκείνος.

Εδώ τελείωνε το έργο χωρίς happy end αλλά με ένα χάπι πικρό. Μου ήρθε γρήγορα η ιδέα να τα σβήσω. Να τα σβήσω όλα και να μην υπάρχουν. Όμως οι μολυβιές δε σβήνονταν από τον άγριο εκείνο τοίχο κι εγώ προτίμησα να αλλάξω θρανίο. Αλλά πριν το κάνω, έγραψα την τελευταία μου λέξη: **«Δώδεκα».**

Ας τα διαβάσουν κι άλλοι τα γράμματα δύο παιδιών, σκέφθηκα. Είναι τόσο ωραία!

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Η Σ

Του Στέλιου Παπουτσά

Έχει ακόμα φως. Εκείνο το ανάλαφρο φως του Σεπτεμβρη. Και ο ταξιδιώτης το κρατά μέσα στα μάτια του. Φοβάται να το αφήσει. Αν του φύγει θα μελαγχολήσει.

Οι αισθήσεις του καλοκαιριού είναι ακόμα δεμένες επάνω του. Τις αισθάνεται. Νιώθει την ανάγκη να τις κρατήσει. Τουλάχιστο να καταχωνιάσει, όσες μπορεί, στον θύλακα της μνήμης. Να ζήσει ακόμα λίγο με αυτές. Ήσαν τόσο όμορφες. Και, όπως πάντα συμβαίνει, τόσο σύντομες.

Έχει ακόμα φως. Σκεπτόταν ο ταξιδιώτης. Όμως, η μετάλλαξη του σκηνικού, από την καλοκαιρινή δοξαστική στη φθινοπωρινή μορφή, είναι αισθητή. Σε λίγο η μελαγχολική γαλήνευση θα ζητήσει τη θέση της. Του θυμίζει, (λίγο αστεία η παρομοίωση) την αυλή του Δημοτικού Σχολείου του. Ένα τρεχαλητό και μια αντάρα από φωνές γέμιζαν την αυλή στο διάλειμμα. Τα παιδιά γνώριζαν πως, αυτόν τον λιγοστό χρόνο, έπρεπε να τον αρπάξουν να γίνει κτήμα τους. Και να τον χρυσώσουν με το οτιδήποτε. Μέχρι να ακουστεί εκείνο το καταραμένο «κουδούνι». Γιατί μετά, θα άκουγαν το άλλο καταραμένο κτύπημα του χεριού της δασκάλας, επάνω στην έδρα της «σοφίας». Για να ξεχάσουν το «τίποτα» που έκτισαν στην αυλή της πρόσκαιρης χαράς. Έτσι προσέγγιζε στοχαστικά και ο ταξιδιώτης αυτές τις ημέρες του καλοκαιριού που πέρασαν. Το «κουδούνι του Χρόνου ήδη κτύπησε με εκείνο το ιδιότροπο ήχο του.

Έχει ακόμα φως. Εκείνο το ξεχωριστό φως του Σεπτεμβρη. Σε κάποια απόχρωση μπλεδίζουσα, με αισθητή την αναζήτηση της χρωστικής αρμονίας. Ο Νεφεληγερέτης Ήλιος του γένους των Τιτάνων, δεν πλάγιασε ακόμη στο Νοτιά, για την ξεκούρασή του. Ίσως σκοπίμως κρατά το φως σ' αυτή την απόχρωσή του. Για να εισαγάγει ήρεμα τους ξεστρατισμένους του καλοκαιριού, στην επερχόμενη γαλήνια βύθιση της φθίνουσας πορείας του. Στου φθινοπώρου τη σκιά. Με εκείνη, την άλλη σαφή αίσθηση της αλλαγής του αμέριμνου ύφους. Για να σε εισαγάγει ακόμη πιο βαθιά στον χώρο της περίσκεψης και της γαλήνιας φύσης. Στην οπτική απόλαυση των δειλινών. Μακριά από την πυράκτωση της θερινής γιορτής του.

Και σε οδηγεί σιγά-σιγά, στο δρόμο της μετάβασης από την ανεμελιά στην περισυλλογή. Όπου κατασταλάζει η εικόνα των χαρούμενων θερινών αισθημάτων. Όπου η ελάτπωση των ζωηρών δραστηριοτήτων. Όπου ο περιορισμός των ψυχικών αναζητήσεων. Για να σε περάσει καταλυτικά στο χώρο της έντονης ανέξοδης ονειροπόλησης.

Εκεί, θα σε ακολουθήσει και ο Ηλιακός δρασκελισμός προς τη σκιώδη φάση του. Στη σκιερή πλευρά. Εκεί και ο ησυχασμός του θορύβου. Ο χρονικός χώρος της πνευματικής περίσκεψης. Εκεί και η φροντίδα της επερχόμενης φυσικής φθοράς ή της φυσικής ανανέωσης. Σε λίγο θα υποστείς και την επήρεια της χειμέριας βύθισης, τη γεμάτη από ανθρώπινες ανησυχίες. Και κατόπιν θα δεχθείς τους κραδασμούς του δύστροπου χειμώνα. Τότε που θα ζητήσουν οι πλέον ώριμοι, την προστασία της υπερήφανης τεχνολογίας. Αλλά και τη μέθη με άφθαρτο κρασί, για να μεθύσουν τον Πορθμέα του Άδη, να μη προλάβει να αγγίξει τη φθαρτή ζωή.

Ο ταξιδιώτης βρισκόταν στο χώρο της διακεκριμένης θέσης του πλοίου. Η ατμόσφαιρα θορυβώδης έως ενοχλητική. Υπήρχε και η άλλη της εξαίρεσης. Τη διέκρινε στα πρόσωπα αυτών των ταξιδιωτών. Ήσαν όμως ως συνήθως οι ελάχιστοι. Αναζήτησε κάποια ξεχωριστή γοητεία. Για μια συνομιλία, έστω και οπτική. Όμως η ανταπόκριση αδρανούσε. Τα περισσότερα πρόσωπα σε υπέρμετρη αυταρέσκεια. Μεγιστοποιούσαν τα πεπραγμένα της καλοκαιρινής ραθυμίας ή του οργιώδους ξεφαντώματος. Αντιπαρέρχονταν τους άλλους αγενώς. Και η δυσφορία των άλλων, όπως τις περισσότερες φορές, σιωπούσε. Έτσι άλλωστε κυλά η τωρινή ζωή.

Αυτά σκεπτόταν ο ταξιδιώτης και αυτούς τους επηρεασμούς δεχόταν στο σαλόνι του πλοίου, όταν αναλογίστηκε έναν άλλο Σεπτέμβρη. Της κάποιας άλλης εποχής. Ήταν ένας Σεπτέμβρης που δεν ταίριαζε με τον τωρινό και δεν επέτρεπε σκέψεις και ευχάριστους συλλογισμούς. Γιατί οι τότε συνθήκες της ζωής, ήσαν πολύ διαφορετικές. Γιατί ήταν Σεπτέμβρης Πολέμου και ξενικής Κατοχής. Ήταν ο Σεπτέμβρης του 1943. Και τα γεγονότα έτρεχαν και διαδέχονταν το ένα το άλλο, πάντοτε δυσάρεστα έως οδυνηρά.

3^η Σεπτέμβρη του '43. Πλατεία Ερμουπόλεως Σύρου. Ημέρα ηλιόλουστη. Κανείς δεν έδιδε σημασία στη φωτεινότητα και λαμπρότητα αυτής της ημέρας. Κι ας ήταν «χαρά Θεού». Ο συγκεντρωμένος κόσμος (πολύς κόσμος) στην Πλατεία, πιο πολύ ανήσυχος παρά ενθουσιώδης, άκουγε τον Παπα-Βούβουνα, τον παπά του Ναού της Αναστάσεως, να ξαποστέλλει λόγους πύρινους πατριωτικούς. Από τον κεντρικό μαρμάρινο εξώστη του Δημαρχιακού Μεγάρου. Ενώ οι Ιταλοί περιδιάβαιναν άοπλοι και ατημέλητοι στους πέριξ δρόμους. Ο παπάς δεν ήξερε τι μας περιμένει. Και οι Ιταλοί, ιδίως αυτοί, δε γνώριζαν ποια θα ήταν η τύχη τους. Η πατρίδα τους είχε συνθηκολογήσει και μάλιστα είχε στραφεί ενάντια στην πρώην σύμμαχό τους. Και η Γερμανία τότε, ήταν πολύ σκληρή και άτεγκτη.

Μεσολάβησαν ημέρες έντονης ενοχλητικής αδημονίας και ανήσυχης σιωπής. Και η φαινομενική ηρεμία ταραχθηκε από την άφιξη των γερμανικών στρατευμάτων. Αθόρυβη, συγκρινόμενη με εκείνη την προ ετών αλαζονική και πομπώδη απόβαση των Ιταλών. Είχαν προηγηθεί οι διαπραγματεύσεις για

την παράδοση της Ιταλικής Φρουράς. Τελικά η επιμονή του ισχυρού Γερμανού Πλωτάρχου Βέμπερ και η αδυναμία του Ιταλού Συνταγματάρχου Λουίτζι Τζίνο, είχαν ως αποτέλεσμα την «άνευ όρων» παράδοση των Ιταλών αξιωματικών και στρατιωτών. Η παράδοση υπογράφηκε την 18^η του Σεπτεμβρίου.

Τα επακολουθήσαντα γεγονότα ήσαν δραματικά. Οι Γερμανοί συνέλαβαν και στρατοπέδευσαν άοπλους όλους τους Ιταλούς, με εξαίρεση ολίγων, οι οποίοι δήλωσαν την ένταξή τους στις Γερμανικές δυνάμεις. Μετά, τα δραματικά γεγονότα εξελίχθηκαν σε τραγικά.

Ο αφηγητής, εκ φύσεως περίεργος και βιωματικά αρεσκόμενος να παρακολουθεί κάθε γεγονός, βρισκόταν στην γωνία της οδού Ερμού και της παραλίας. Έξω από το Κατάστημα-Μπαρ «Τοπή». (Η πρόσβαση προς τον παράλιο χώρο είχε απαγορευθεί μετά την άφιξη των Γερμανών). Ο ήλιος έγερνε προς τη δύση του. Λιγοστοί οι πέριξ πολίτες, παρακολουθούσαν, μάλλον κρυφίως, τα εξελισσόμενα στην παραλία. Η εικόνα λίαν δυσάρεστη, έστω και αν οι αυστηρώς προπηλακιζόμενοι ήσαν πρώην δυνάστες του τόπου. Οι γερμανικές μονάδες, πάνοπλες και φωνασκούσες, επιβίβαζαν κατά τρόπο σκαιό τους Ιταλούς αιχμαλώτους στα κάθε είδους πλεούμενα, κυρίως καΐκια, που είχαν προσαρμοστεί στο λιμάνι. Εικόνα σοκαριστική.

Το εξελισσόμενο όμως γεγονός πήρε και την τραγικότερη μορφή του. Οι ένοπλοι Γερμανοί, άρχισαν να σκοπεύουν τα πλωτά μέσα, καθώς εκείνα απομακρύνονταν από το μπουράγιο προς την έξοδο του λιμένος ή πυροβολούσαν άστοχα προς εκφοβισμό των αιχμαλώτων. Η προσπάθειά εκείνων να καλυφθούν από τα πυρά ήταν εμφανής, επαυξάνοντας την τραγικότητα των στιγμών.

Η εικόνα παρέμενε όμοια για ώρες, κινούμενη, επαναλαμβανόμενη και αποτρόπαια, μέχρι την έξοδο και του τελευταίου πλεούμενου από το λιμάνι. Σε αυτή τη φάση, Γερμανοί τινές εκδίωξαν τους περίεργους πολίτες που παρακολουθούσαν από απόσταση τα διατρεχόμενα. Μεταξύ αυτών και τον αφηγητή.

Ήδη το σούρουπο είχε αγκαλιάσει τη μαρτυρική Ερμούπολη. Η ώρα απαγόρευσης της κυκλοφορίας έφθασε και οι πολίτες, κατά την καθιερωμένη τακτική, κλείστηκαν στα σπίτια τους.

Ο αφηγητής συνεχίζει. Ήταν αργά το βράδυ, όταν ακούστηκαν δυνατές εκρήξεις. Κανένα συμμαχικό αεροπλάνο δεν είχε κάνει εκείνη τη βραδιά την εμφάνισή του, κάτι πολύ σύνηθες, και κανένα άλλο περιστατικό δεν είχε γίνει αντιληπτό, ώστε να δικαιολογεί τους θορύβους. Όμως οι εκρήξεις που ακούσθηκαν και κάλυψαν από μακριά την ησυχία της νύκτας, ήσαν λίαν αισθητές και αρκετά διαρκείς.

Ο αφηγητής δεν είναι σε θέση να σχολιάσει το συγκεκριμένο γεγονός. Μα και κανείς δεν έμαθε ή εξακρίβωσε την προέλευση των εκρήξεων. Αλλά και κανείς δεν έμαθε περί της τύχης αυτών των Ιταλών αιχμαλώτων. Αυτών, που βρέθηκαν στην Σύρο κατά την συνθηκολόγηση της πατρίδος των και ενεπλάκησαν σε αυτά τα αφηγηθέντα περιστατικά.

Όχι, οι μήνες του Σεπτέμβρη δεν είναι όλοι όμοιοι, ούτε ισοβαθείς. Εκτός από τους ησυχαστικούς και ονειροπόλους, καμιά φορά προκύπτουν και οδυνηροί, όπως εκείνος ο Σεπτέμβρης του '43. Ας μην επαναληφθεί. Και ας ευχηθούμε, μαζί με τον αφηγητή, πάντα ο Σεπτέμβρης να είναι ο μήνας ο καλός κι ονειροπόλος. Ο Μήνας ο Τρυγητής, ο Σποριάτης, ο Ραντιστής. Ο Μήνας του Αγίου Μάμα και της Αρχής της Εκκλησιαστικής Ινδίκτου. Ο Μήνας της Αρχιχρονιάς και της Πρωτιάς του Χρόνου. Ο Μήνας του Ρομαντισμού και των λεπτών αισθήσεων. Ο Μήνας της ψυχικής και πνευματικής γαλήνης.

Ο ταξιδιώτης εγκατέλειψε το σαλόνι του Πλοίου. Το ταξίδι της θερινής αυταρέσκειας είχε τελειώσει. Το άλλο ταξίδι της επιστροφής, από την αβαθή παιχνιδιάρικη εικόνα του καλοκαιριού στο μελαγχολικό τοπίο του Σεπτέμβρη είχε αρχίσει. Ευχήθηκε: «Και του Χρόνου».

www.steliospapoutsas.com

Η ειδυλλιακή μορφή του Φθινοπώρου, ιδιαίτερα έντονη από την φύση της, επηρεάζει την ψυχική και πνευματική ανθρώπινη αναζήτηση και προκαλεί ξεχωριστούς συναισθηματισμούς.

Μια άλλη εικόνα από τη ζωή της πραγματικότητας. Σεπτέμβρης 1943. Το εικονιζόμενο υδροπλάνο, προσθαλασσωμένο στο λιμένα της Ερμούπολης, έχει φέρει τη Γερμανική αντιπροσωπία προς διαπραγμάτευση (ως προς την τύχη της Ιταλικής Φρουράς, σχετικά βλ. στο κείμενο που έχει προηγηθεί) Η ιστορική αυτή φωτογραφία, μοναδική ως προς το περιεχόμενό της, έχει μεταφερθεί από το Βιβλίο του γράφοντος: «Η ΣΥΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ» και ανήκει στην έκδοση του Μάνου Μαστοράκου, «Αιγαίο 1943».

Από τον κόσμο των φυτικών ειδών

Η Ροδιά

Γεωργίου Π. Σαρλή
Καθηγητή Πανεπιστημίου

Η ροδιά ή ροιά (*Punica granatum* L.) (αγγλ.:pomegranate) είναι φυλλοβόλο δικότυλο φυτικό είδος, ελάχιστα αγκαθωτό, ανήκει στην οικογένεια Punicaceae και φέρεται με τα κοινά ονόματα ροϊδιά, ρωδιά και ρογδιά ή ρωβηά (Κύπρος). Είναι η ροιά που αναφέρεται από τον Όμηρο, η ροά του Θεόφραστου, η ρόα του Διοσκορίδη και η σίδη ή σίδα των αρχαίων κατοίκων της Κρήτης και της Βοιωτίας.

Είναι αυτοφυής θάμνος ή δενδρύλλιο, με καστανές και μελανές χρωστικές και καλλιεργείται για τους ποικίλης ποιότητας, διάστασης και μορφής εδώδιμους σύνθετους καρπούς του, που καλούνται σίδια. Όσον αφορά στη διάταξη των σπερμάτων τους, με τη συμμετρία να δηλώνει την κομψότητα της αναλογίας, είναι αυτή που οδηγεί στην κατανόηση της δομής του πάγου (τρισδιάστατη γεωμετρία των πυκνών συστημάτων).

Επίσης, δύναται να χρησιμοποιηθεί μεμονωμένα ή σε φυτεία για τη συντήρηση του εδάφους, τη δημιουργία φρακτών και ως καλλωπιστικός θάμνος με πολλές ποικιλίες, ιδιαίτερα με τη νανώδη μορφή του (*Punica granatum* var. *nana*) (miniature pomegranate) που καλλιεργείται σε γλάστρες.

Η ροδιά, ως προς την καταγωγή πιθανόν να είναι ιθαγενής της χώρας μας, από την οποία εισήχθηκε στην Ευρώπη, παρά τις διαφορετικές απόψεις ορισμένων που ασχολούνται με τη βοτανική (Πλίνιος, Fraas, Heldreich κ.ά.). Τούτο προκύπτει από τις καταγραφές, όπου κατά την ομηρική εποχή η ροδιά καλλιεργείτο στους κήπους του ανακτόρου του βασιλιά των Φαιάκων Αλκίνοου (Οδύσσεια Η, 115) και με πολλές ποικιλίες (Θεόφρ.: Φυτών Ιστορία 1, 14, 4).

Πολλαπλασιάζεται εύκολα με μοσχεύματα και παραφυάδες και ευδοκίμει σε δροσερά ή ποτιστικά εδάφη. Σπάνια προσβάλλεται από ασθένειες και εχθρούς, αλλά μία συνηθισμένη βλάβη της είναι το σχίσσιμο των καρπών της πριν την πλήρη τους ωρίμαση. Αυτό παρατηρείται όταν η ροδιά καλλιεργείται σε μη ποτιστικό έδαφος και μετά από περίοδο ξηρασίας δεχθεί άφθονες βροχές ή πολλά ποτίσματα. Επίσης, οι καρποί της πρέπει να σκιάζονται όταν δέχονται την άμεση επίδραση του ηλίου τις θερμές ώρες της ημέρας.

Η ροδιά είναι πολύτιμο φαρμακευτικό φυτό. Το πυκνό αφέψημα των φλοιών κορμού και ρίζας (Cortex Granati) το θεωρούσαν ανέκαθεν ως

στυπτικό. Ο φλοιός του καρπού χρησιμοποιείτο από την αρχαιότητα στη βαφική, βυρσοδεψία και στην ιατρική. Ο Διοσκορίδης, ο Κάτων, ο Κέλσος, ο Πλίνιος κ.ά. αναφέρουν τις ανθελμινθικές του ιδιότητες. Ο οπός των ραγοειδών και πρισματικών σπερμάτων του καρπού, χρησιμοποιούντο επίσης από τους αρχαιότερους χρόνους κατά των στομαχικών και εντερικών παθήσεων. Ο Ιπποκράτης εκθείαζε τις θεραπευτικές ιδιότητες του φυτού και θεωρούσε το φλοιό της ρίζας του ως μικροβιοκτόνο και ταινιοκτόνο (Σαρλής, 1977).

Στην εποχή μας, σύμφωνα με τις έρευνες της σύγχρονης Επιστήμης, ο οπός που εκρέει από τα σπέρματα του καρπού της περιέχει Α, C, E βιταμίνες, σίδηρο, κάλιο και διακρίνεται για τις ιδιαίτερες αντιοξειδωτικές του ιδιότητες. Έτσι, χρησιμοποιείται στην ποτοποιία, ζαχαροπλαστική, μαγειρική, βιομηχανία τροφίμων και στην κοσμετική (μαλακτικές κρέμες, σαμπουάν, έλαιο κ.ά.).

Επίσης σύμφωνα με βιβλιογραφικές αναφορές, θεωρείται ότι καταπραΰνει τις μη φυσιολογικές καταστάσεις του στομάχου και των εντέρων, ελαττώνει την αρτηριακή πίεση, προστατεύει από εγκεφαλικές βλάβες και αυξάνει την τεστοστερόνη. Ακόμη μειώνει τα αρνητικά συναισθήματα (θλίψη, φόβο, κατάθλιψη κ.ά.), συμβάλλει στην πρόληψη και επιβράδυνση του καρκίνου δέρματος, μαστού και προστάτη και συντείνει στις θεραπείες των οστεοπαθειών.

Από τους προϊστορικούς χρόνους η χρησιμοποίηση των καρπών της ροδιάς σε όλους τους λαούς, ήταν συμβολική και τους αποδίνονταν μυστηριακή σημασία. Συχνά λοιπόν η ροδιά αναφέρεται στη Βίβλο. Τους καρπούς της που συμβόλιζαν την αναγέννηση και τη γονιμότητα τους ύμνησε ο βασιλιάς Σολομών ως σύμβολα της ύπαρξης ωραίων αισθημάτων (Ύμνος Ασμάτων Δ, 3). Επιπλέον, το σχήμα τους απεικονιζόταν στις κολόνες του ναού του Σολομώντος, καθώς και στα ιερατικά άμφια.

Στην αρχαία Ελλάδα ο καρπός ή το άνθος της ροδιάς απαντάτο επάνω σε κίονες ή κιονόκρανα και σε χέρια θεοτήτων, όπως της Ήρας μητέρας των θεών και προστάτιδας του γάμου (Παυσανίας 2, 19, 3), Αθηνάς, Αφροδίτης, Δήμητρας, Περσεφόνης κ.ά. Τα σίδια συμμετείχαν ως σύμβολα στα περισσότερα ελληνικά μυστήρια, παρόλο που τους αποδίδονταν πένθιμη σημασία, που διατηρείται μέχρι σήμερα, αφού χρησιμοποιούνται στην παρασκευή των κολλύβων και σε αρκετά μέρη μας τοποθετούνται μέσα στα φέρετρα των νεκρών. Και τούτο λόγω του μύθου που αναφέρει ότι η ροδιά φύτευσε από το αίμα του Διονύσου, του Ετεοκλέους, του Πολυνείκου ή του Μενοικέως, οπότε και ο οπός των σπερμάτων της έλαβε το κόκκινο χρώμα του αίματος. Άλλωστε η ροδιά, ως φυτικό είδος του Κάτω Κόσμου, είχε συνδεθεί με το μύθο της απαγωγής της Περσεφόνης από τον Πλούτωνα, ο οποίος με μαγεμένα σπέρματα ροδιού τη δέσμευσε να μένει τέσσερις μήνες μαζί του στο σκοτεινό του βασίλειο και τους υπόλοιπους μήνες με τη μητέρα της τη Δήμητρα επάνω στη γη.

Επίσης οι Ρωμαίοι, εκτός των ελληνικών στατήρων, είχαν χαράξει καρπούς ροδιάς επάνω στα χρυσά τους νομίσματα, οι βουδιστές θεωρούσαν το ρόδι ως ένα, μαζί με το κίτρο και το ροδάκινο, από τους Τρεις Ευλογημένους Καρπούς και οι Κινέζοι νεόνυμφοι κατανάλωναν, όπως και σήμερα, ρόδι την πρώτη ημέρα του γάμου τους. Τέλος, από διάφορες ανασκαφές ανευρέθηκαν πήλινα ομοιώματα καρπού ροδιάς (Αρχ. Μουσείο Βαθέος Σάμου) και πήλινα αγγεία που είχαν το σχήμα του (Γεωμετρική Ροιά, Μουσείο Ναυπλίου).

Σήμερα για το λαό μας οι καρποί της ροδιάς συμβολίζουν τη γονιμότητα, τη γονιμοποίηση, τη γέννηση, την αναγέννηση, την ευφορία, την εξασφάλιση αφθονίας και την ευημερία ανθρώπων, ζώων και φυτών. Έχουν μάλιστα συνδεθεί με τα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, όπου κάθε πιστός μετά τον εκκλησιασμό σπάει ρόδι στην είσοδο του σπιτιού του και με τις δοξασίες του γάμου. Έτσι, σε πολλά μέρη μας ο υποψήφιος γαμπρός προσφέρει στην καλή του, προτού μεταβούν στην εκκλησία ρόδι, που φυλάσσεται και μεταβιβάζεται διαδοχικά στους απογόνους. Επίσης μετά το γάμο, ο γαμπρός ή η νύφη σπάει ρόδι στην κεντρική πόρτα του νέου τους σπιτιού. Ακόμη σε άλλα μέρη, οι παντρεμένοι κατά τον τελευταίο χρόνο, παρακολουθούν με ρόδια τη λειτουργία της έναρξης του εκκλησιαστικού έτους (1 Σεπτεμβρίου), τα οποία σπάνε μετά στο κατώφλι του σπιτιού τους.

Τέλος στη χριστιανική παράδοση το ρόδι συμβολίζει την αιώνια ζωή, την πνευματική γονιμοποίηση και την Εκκλησία με τα αναρίθμητα μέλη της σε αρμονική συνύπαρξη. Επίσης, το κόκκινο χρώμα του οπού των σπερμάτων του υποδηλώνει το αίμα του Χριστού, όπως και η γλυκιά του γεύση παραπέμπει στη χαρά του Θεού, στην οποία καλούνται να συμμετάσχουν οι Χριστιανοί μετά την Ανάσταση.

Θαυμάσιο, υγιεινό, εύγεστο και δροσιστικό λοιπόν φρούτο το ρόδι. Ο λαός το περιγράφει με τα αινίγματα:

Χίλιοι μύριοι καλογέροι
σ' ένα ράσο τυλιγμένοι.

Άγκαθο, καλάγκαθο
καλαγκαθένιο το μαντρί
και κόκκινα τα γίδια.

Αλλά και ποιητές όπως οι Δροσίνης, Σακελλαρίου, Τ. Παπαδόπουλος, Ελύτης κ.ά. ύμνησαν σε ποιήματα ή στίχους το φυτικό του φορέα, αυτή την τρελή ροδιά με τα ρουμπινιά και ροδοζάφειρα σπέρματα των καρπών της.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

δαχτύλι (αλλαντικού), το	=	τεμάχιο αλλαντικού, λουκάνικου
διάοντρος, ο	=	διάβολος, σατανάς
δικράνι, το	=	τσουγκράνα για τα άχυρα
δίνε του	=	φύγε
διπλοχαιρετάω	=	χαιρετώ με έμφαση, (ευχαρίστηση)
δίσια, τα	=	δισεκατομμύρια
δροσιό, το	=	δροσιά, δροσερότητα
δροσοκολάτα, η	=	δροσερό, σκιερό μέρος σπιτιού
δροτσιλά, η	=	οσμή ιδρώτα, ερεθισμός
δυοσμαράκι, το	=	δροσερός δυόσμος
δωδεκάτσουνο, το	=	ομαδικό υπαίθριο παιχνίδι
δωριά, η	=	δωρεά, χάρις
Δωριάς Αγ.	=	Αγίας Δωρεάς (εορτή καθολικών)
-----		-----
ελβιέλα, τα	=	αθλητικά παπούτσια εποχής
εμφορία, η	=	εφορία
εμφοριακός, ο	=	εφοριακός
εξαποδίτης, ο	=	διάβολος, σατανάς
εξαποδών, ο	=	διάβολος, σατανάς
εξεπιτούτου	=	γι' αυτό τον σκοπό, εξεπίτηδες
εξιτάρω	=	προκαλώ, ξεσηκώνω, ερεθίζω
εξοχάρης, ο	=	κάτοικος εξοχής
ερνοδικείο, το	=	ειρηνοδικείο
ερνοδίκης, ο	=	ειρηνοδίκης
ευκολομπουχτίζω	=	εύκολα χορταίνω

ευκολομπούχτιστος, ο	=	εύκολα χορτασμένος
ευρωπαϊνός, ο	=	ευρωπαίος
-----		-----
ζάρα, η	=	κιούπι
ζβραχνός, ο	=	σβραχνός, βραχνός
ζβραχνοκόκκορας, ο	=	(σκωπτ.) σβραχνός, βραχνός
ζγρουμπουλάκι, το	=	σγρουμπουλάκι, εξανθηματάκι
ζγρουμπούλι, το	=	σγρουμπούλι, εξάνθημα
ζουριάρης, ο	=	ισχνός, μικροκαμωμένος, ατροφικός
ζούπατο, το	=	(σκωπτ.) εύπιστος, μωροπίστευτος
ζούφιος, ο	=	τζούφιος, ισχνός, ξηραμένος
-----		-----
θαμποβλέπω	=	βλέπω θολά, αμυδρά, θαμπά
θέμε	=	(συντμ.) θέλομε
θολάμι, το	=	κρυψώνα χταποδιού, μτφ. στραβομάρα
θρύω	=	κομματιάζω, τσακίζω, θρυμματίζω

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1957
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΜΑΪΟΣ

- Δόθηκε στη λέσχη «Ελλάς» με εξαιρετική επιτυχία η τέταρτη συναυλία των συνδρομητών του Λυκείου Ελληνίδων με τη σπουδαία αμερικανίδα βιολίστρια Jeanne Mitchel, την οποία συνόδευε στο πιάνο ο καθηγητής του Ωδείου Αθηνών Κ. Κυδωνιάτης.
- Διετέθη πίστωση 500.000 δραχμών από το Υπουργείο Προνοίας για το νοσοκομείο μας.
- Ανέλαβε καθήκοντα Επιθεωρητή Στοιχειώδους Εκπαίδευσης Περιφέρειας Σύρου ο Παναγιώτης Νάκος.
- Γάμος δημοσιογράφου Γιάννη Βουτσινά μετά της οδοντιάτρου Άννας Ξενιώτη.
- Τελέστηκε από την οικογένεια του αείμνηστου συμπατριώτη μας Νικηφόρου Γ. Γεωργιάδη η εορτή της Ζωοδόχου Πηγής στην Άγιο Αθανάσιο Πηγής.
- Ο Συριανός συγγραφέας Χρ. Σπανομανώλης βραβεύτηκε με το πρώτο βραβείο της Εστίας Νέας Σμύρνης για το βιβλίο του «Αιχμάλωτοι των Τούρκων» που αναφέρεται στα δεινά που υπέστησαν οι αιχμάλωτοι Έλληνες από τους Τσέτες της Τουρκίας μετά την Μικρασιατική Καταστροφή το 1922.
- Το νέο ναυτικό πρακτορείο της Θηραϊκής Ατμοπλοΐας των Βενετσάνου Γαβαλλά και Παναγιώτη Φαντόπουλου, εγκαταστάθηκε όπισθεν του εστιατορίου Πάσσαρη.
- Εκδημία εις Κύριον της καθολικής μοναχής sek. Πωλίνης, η οποία για πολλά χρόνια υπηρέτησε ως νοσοκόμα το Γαλλικό Νοσοκομείο Άνω Σύρου.
- Χειροκροτήθηκαν ενθουσιωδώς από το κοινό της λέσχης «Ελλάς» οι Συριανοί καλλιτέχνες Χρήστος Πύρπασος και Νίκος Γκλαντεβάς, όπως και το ντουέτο Αλ. Παπαγεωργίου-Μιτσούκο.
- Με αθρόα προσέλευση φιλάθλων και πολλά στοιχήματα πραγματοποιούνται κάθε Κυριακή πρωί ποδοσφαιρικοί αγώνες στο χωράφι Μπουλίνη στον Ξηρόκαμπο.
- Πέθανε αιφνιδίως η ωραία νέα της πόλης μας Μαρία Καλογεράκη, θυγατέρα της επιστάτισσας του Γυμνασίου Αρρένων, Αικατερίνης Καλογεράκη. Ο αδόκητος χαμός της συγκλόνισε την κοινωνία του νησιού και μεγάλο πλήθος συμπολιτών μας ακολούθησε την εκφορά της.

- Καταργείται στη Σύρα η Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών (ΣΜΥ) και ιδρύεται Κέντρο Εκπαιδεύσεως Νεοσυλλέκτων Σύρου (ΚΕΝΣ).
- Νέο λαϊκό κέντρο διασκεδάσεως έκανε εγκαίνια στο Φραγκογέφυρο με ονομασία «Οι Τζιτζιφιές» στο πρώην κέντρο Κοντομικέ, με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα, λαϊκή ορχήστρα, πίστα χορού, κρασί σαντορινιό και μεζέδες της ώρας.
- Γράφτηκε στη Αθηναϊκή εφημερία «Ελεύθερος Κόσμος» σε φύλλο του Μαΐου, εκτενές άρθρο για το Συριανό ποιητή Νάνο, καθώς και για τον λογοτέχνη Γεώργιο Κυπραίο.
- Σκοτώθηκε στην Αθήνα σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα ο συμπολίτης μας πολιτικός μηχανικός Γ, Γρυπάρης, 39 ετών.
- Νέος Πρόεδρος του Δ.Σ του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Κυκλάδων, για την τριετία 1957-59, εξελέγη ο Αλ. Κωνσταντινόπουλος.
- Στις αρχαιρεσίες για ανάδειξη του νέου Δ.Σ της Ενώσεως Βιομηχάνων Σύρου εκλέχτηκαν : Ι. Πασσάς πρόεδρος, Ιορδ. Βαγιανός αντιπρόεδρος, Εμμ. Κοτσολάκης Γ.Γ, Ευ. Νικολαΐδης ταμίας και οι Γ. Δενδρινός, Δ. Αθανασιάδης, Μ. Φουρνιστάκης σύμβουλοι.
- Γάμος οينوπνευματοποιού Γεωργίου Πολίτη και Μαριάνθης Βενιέρη.
- Θάνατος του Χαράλαμπου Καλλιβρούση, εμπόρου ειδών κιγκαλερίας.

ΙΟΥΝΙΟΣ

- Την Κυριακή 2/6 έλαβε χώρα στο παραλιακό κέντρο Στάμου δημοπρασία για τη μίσθωση του κεντρικού ακινήτου επί της πλατείας Μιαούλη και Ερμού, κληροδοτήματος Σταματίου Πρωΐου, στο οποίο μέχρι πρότινος στεγαζόταν το Σώμα Προσκόπων. Παρ' όλα αυτά, οι πρόσκοποι δεν έχουν ακόμα εκκενώσει τις αίθουσες του κτιρίου.
- Ο σύλλογος «Φίλων των Ορφανών Σύρου» οργάνωσε στις 2/6 ημερησία εκδρομή στην Τήνο με το α/π «Κανάρης» της εταιρείας Νομικού, η οποία διέθεσε δωρεάν τα εισιτήρια μετάβασης και επιστροφής για τα ορφανά παιδιά του Ισιδωρείου Ορφανοτροφείου.
- Το κτήριο του Βαρδακείου και Πρωΐου Νοσοκομείου στην πλατεία Ηρώων, του οποίου περατώθηκε η επισκευή, αποτελεί ένα άρτιο σύγχρονο νοσηλευτικό ίδρυμα ικανό να καλύπτει στο μέλλον όλες τις ανάγκες του νομού μας.
- Ο Δήμος Ερμούπολης προχωρεί δικαστικώς στην έκπτωση της Εταιρείας Υδρεύσεως. Η Ελβετική όμως εταιρεία, που διαχειρίζεται για πολλά χρόνια την ύδρευση της πόλης μας, θέτει όρους και προβάλλει απαιτήσεις προκειμένου να αποχωρίσει, εκβιάζοντας το Δήμο να της καταβάλει αποζημίωση.
- Υπολογίζεται ότι κατά τη φετινή χρονιά (1957) θα φιλοξενηθούν στην κατασκήνωση των Χρούσων περί τα 455 παιδιά σε δύο περιόδους.

- Με εξαιρετική επιτυχία διεξήχθησαν στο Γυμναστήριο Πευκακίων οι ετήσιοι Περιφερειακοί Σχολικοί Αγώνες της ΙΗ΄ Εκπαιδευτικής Περιφέρειας με τη συμμετοχή των Γυμνασίων Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Νάξου και Πάρου. Τους αγώνες παρακολούθησαν οι αρχές της πόλης και πλήθος συμπολιτών, που είχαν κατακλύσει τις κερκίδες. Μετά την παρέλαση των αθλητών και των αθλητριών, ακολούθησε έπαρση της σημαίας, εψάλη ο Ολυμπιακός ύμνος και δόθηκε ο όρκος των αθλητών. Στη συνέχεια μίλησε ο γυμναστής Μανώλης Μαραγκουδάκης και ο επιθεωρητής Μέσης Εκπαιδεύσεως Κυκλάδων κήρυξε την έναρξη των αγώνων. Αμέσως μετά ακολούθησαν γυμναστικές ασκήσεις μαθητών υπό την καθοδήγηση των καθηγητών σωματικής αγωγής Χ. Χατζοπούλου και Τασούλας Λύδη και αγώνες στίβου με τη συμμετοχή όλων των γυμνασίων.
Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε ο δρόμος των 100 μέτρων, με τον ταυτόχρονο τερματισμό των μαθητών Παναγιώτη Κρυστάλλη του Γυμνασίου Αρρένων και του Μιχάλη Σκαρλέτου της Εμπορικής.
Τελικά οι κριτές αποφάνθηκαν πως πρώτος έκοψε το «νήμα» ο Κρυστάλλης. Επίσης άξιος λόγου ήταν και ο αγώνας του άλματος εις ύψος, όπου ο Τηνιακός αθλητής Δ. Αρτέμης με τον ιδιότυπο παλμό του, νίκησε τον Σ. Καμπέλη του Γυμνασίου Αρρένων Σύρου.
Πρώτο στη γενική βαθμολογία κατετάγη το γυμνάσιο Αρρένων Σύρου με 18 βαθμούς και δεύτερο το Γυμνάσιο Νάξου με 17 βαθμούς.
Στην άριστη διοργάνωση των γυμναστικών επιδείξεων συνέβαλαν ο επιθεωρητής Σωματικής Αγωγής Σταύρος Σταυρόπουλος και ο διευθυντής του Γυμνασίου Ιωάννης Λεκανίδης.
- Αφίχθη στη Σύρα ο πρόεδρος «Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας» Κ. Σταματοπούλος, για εξέταση οικοπέδων τα οποία προσφέρονται προς αγορά, προκειμένου να αναγερθούν στην Ερμούπολη 43 εργατικές κατοικίες στο προσεχές μέλλον.
- Πρόωρος θάνατος μετά μακρά και επώδυνη νόσο του συμπολίτη Αντωνίου Μπογιατζόπουλου, λογιστή ΑΚΕΣ.
- Ανήμερα της εορτής της Αναλήψεως του Σωτήρος οι Συριανοί παντοπώλες γιόρτασαν το «συνάφι» τους στον Άγιο Ιωάννη Ποσειδωνίας και στις 12 ακριβώς το μεσημέρι, όταν χτύπησαν οι καμπάνες των εκκλησιών, εκατοντάδες κάτοικοι της πόλης βούτηξαν στη θάλασσα για να πιάσουν τη «μαλλιάρη» και στη συνέχεια να την τοποθετήσουν κάτω από τα κρεβάτια τους, για να διώξουν τους ...ψύλλους και τα δαιμόνια από τα σπιτικά τους.
- Από τις 16/6 λειτουργεί ο νέος κινηματογράφος «Παλλάς» τον οποίο έχει εκμισθώσει, από δημοπρασία, ο επιχειρηματίας Κ. Γερασιμίδης για 15 χρόνια.

- Πρωτοπόρες στη μόδα οι ωραίες κυρίες και δεσποινίδες της πόλης μας, επιδεικνύουν κατά τους απογευματινούς περιπάτους τους σε πλατεία, παραλία και Νησάκι τα μοντέρνα ευρωπαϊκά τους φορέματα, καθώς και τις πολύχρωμες χρυσοποίκιλτες και φανταχτερές φαρδιές φούστες τους και τις αεράτες έξωμες ελαφρές σεμιζέτες.
- Ο συμπολίτης μας Αντώνιος Αντωνίου, πρώην καθηγητής, Ηλεκτρολόγος – Μηχανολόγος, του Ε.Μ Πολυτεχνείου, έλαβε στην Αμερική και το μεταπτυχιακό του ναυπηγού – αρχιτέκτονα και προσελήφθη αμέσως στο ιδρυόμενο ναυπηγείο Νιάρχου στο Σκαρμαγκά.
- Το νέο τουριστικό ξενοδοχείο της πλατείας Κανάρη, που θα λάβει την ονομασία «Ερμής», διαθέτει συνολικά 27 δωμάτια με 45 κλίνες, αίθουσα εστιατορίου 100 ατόμων μετά βεράντας και ημιυπόγειο τμήμα για δημοτικά λουτρά.
- Χαλάει κόσμο στο νησί μας η νέα μόδα του φουρό ! Πρόκειται για φαρδύ λευκό μισοφόρι από τούλι κολλαρισμένο ή και βαμβακερό ύφασμα, που φοριέται σαν εσωτερική φούστα, που προτιμούν μετά υστερίας οι νεαρές υπάρξεις και το οποίο εξιτάρει τον ανδρικό πληθυσμό, εξού και το τραγούδι του συρμού : «Φουστανάκι με καρό /κι από μέσα απ' το φουρό/ τι κορμάκι λυγρό !»
- Με τη θαλαμηγό «Ίστρος» επισκεύτηκαν τη Σύρα ο πολιτικός Σοφοκλής Βενιζέλος και ο εφοπλιστής Νικόλαος Νικολάου.
- Εντυπωσιακά φολκλόρ θεάματα παρουσίασαν όλες οι γειτονιές της πόλης ΜΕ «αφανούς» την παραμονή της γιορτής του Αϊ Γιαννιού του Αφανιστή.
- Στην πυρά (ευτυχώς μάγισσες δεν υπήρχαν) ρίχτηκαν άχρηστα υλικά, ξεροί μάηδες μπαλκονιών, διαβασμένες εφημερίδες και σχολικά βιβλία προηγούμενων ετών.
- Η επιτροπή Ανέγερσης Εργατικής Κατοικίας επέλεξε τελικά για οικοδόμηση των 43 κατοικιών, το οικόπεδο του Ε. Ευστρατίου στη θέση «Ξηρόκαμπος» συνολικού εμβαδού 9.050 τετραγωνικών μέτρων.

ΙΟΥΛΙΟΣ

- Η ΔΕΗ άρχισε την εγκατάσταση δικτύων διανομής ηλεκτρικού ρεύματος σε διάφορες περιοχές της Σύρας, για την ηλεκτροδότηση αντλιών κα αρδευτικών μηχανημάτων.
- Το κρεοπωλείο του Σταμάτη Κρητικού μεταφέρθηκε έναντι του παντοπωλείου του Κ. Μπουτούρη επί της οδού Χίου στη λαχαναγορά.
- Πρωτόγνωρη είναι η φετινή λειψυδρία, που όμοια της δεν έχουν ματαδεί οι Συριανοί αγρότες εδώ και 45 χρόνια ! Στα χωριά Βάρη,

Ποσειδωνία και Μέγα Γιαλό στέρεψαν και αλμύρισαν τα νερά των πηγαδιών με αποτέλεσμα να ξεραθούν κηπαία και ζαρζαβατικά.

- Το νέο έργο οδοποιίας το οποίο θα κατασκευαστεί στο νησί από το στρατό, αφορά την κατασκευή αγροτικού δρόμου, που θα συνδέει την Άνω Σύρα με την απάνω μεριά, συνολικού μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων.
- Έλαβε άδεια άσκησης δικηγορικού επαγγέλματος ο συμπολίτης Δημήτριος Κρίνος μετά από επιτυχείς εξετάσεις ενώπιον του Αρείου Πάγου.
- Η σύζυγος του εφοπλιστή Μιχάλη Κουλουκουντή, Νίτσα, δώρισε, στο Ναυτικό Όμιλο Σύρου σκάφος ιστιοπλοΐας, το οποίο θα φέρει το όνομα της.
- Διοικητής του νέου μας στρατοπέδου ΚΕΝΣ τοποθετήθηκε ο εκ Νάξου ορμώμενος αντισυνταγματάρχης πεζικού Δημήτριος Αυλητής. Στον αποχωρούντα διοικητή της ΣΜΥ συνταγματάρχη Λάμπρο Μπέκα, απενεμήθη το μετάλλιο των Φίλων του Προσκοπισμού.
- Ο Δήμαρχος Επ. Παπαδάμ και επιτροπή του Δημοτικού Συμβουλίου αποτελούμενη από τους Γ. Θραψιάδη, Βρ. Τόπακα, και Σταύρο Βαφία κατευόδωσαν στο λιμάνι τον διοικητή της ΣΜΥ Λάμπρο Μπέκα κατά την αναχώρηση του για Σάμο.
- Ξεκίνησε η επισκευή της νότιας κεντρικής οδού της πλατείας Μιαούλη, προ του ξενοδοχείου Πάσσαρη.
- Κατέπλευσε στις 13/7 στο λιμάνι μας εκ Τήνου, όπου είχε τελεστεί ο αγιασμός για την έναρξη των δρομολογίων του, το νέο υπερπολυτελές και ταχύτατο ατμοπλοϊκό πλοίο «Παντελής» των αδελφών Φουστάνου, με πλοίαρχο τον καπετάν Γιώργη Μπέη.
Πρόκειται για το ταχύτερο επιβατηγό σκάφος μας, που θα διανύει τη διαδρομή Πειραιάς – Σύρα σε πέντε ώρες !!
- Παρέμεινε στη Σύρα για δύο μέρες ο μοναδικός τυφλός δικηγόρος Παντελής Λιμάκης, ο οποίος είχε χάσει το φως του σε ηλικία επτά ετών από έκρηξη δυναμίτιδας. Ο Λιμάκης εκπαιδεύτηκε με το σύστημα Μπράϊν, έγινε δικηγόρος και έκτοτε ασκεί το επάγγελμα του στην Αθήνα.
- Ο παραθερίζων στη Βάρη εφοπλιστής Ιωάννης Κοσμάς προσφέρθηκε να κατασκευάσει με δαπάνες του τα αποδυτήρια κολύμβησης στον όρμο Βάρης.
- Από 1^{ης} έως 21^{ης} Ιουλίου λειτούργησε στην Ερμούπολη το κέντρο Κοπτικής – Ραπτικής και Κεντημάτων, που λειτουργεί κάθε χρόνο στην πόλη μας η εταιρεία ραπτομηχανών Σίγγερ.
Τα μαθήματα παρακολούθησαν πολλές νέες του νησιού και την Κυριακή 21/7 μετά το πέρας των εργασιών έγινε έκθεση των εργοχείρων των μαθητριών.

- Εγκρίθηκε μίσθωση 5.000 δραχμών ετησίως από το Δήμο Ερμούπολης προς τον ιδιοκτήτη του φρέατος Άνω Μάννα Πέτρο Μανζολίνο. Το νερό του πηγαδιού θα μεταφερθεί στην Ερμούπολη με ειδικούς αγωγούς για την ενίσχυση της ύδρευσης της πόλης.
- Στις 22/7 το βράδυ η δημοτική μουσική έδωσε συναυλία τζαζ στην εξέδρα της πλατείας Μιαούλη.
- Άρχισε στις 27/7 η λειτουργία του νέου καφενείου των Συριανών στον Πειραιά, «Ο Φάρος της Σύρου» των συμπολιτών μας Μιχάλη Μαύρου ή Κοντομικέ.
- Αφίχθη και ανέλαβε καθήκοντα ο νέος τμηματάρχης της Νομαρχίας Κυκλάδων Δημήτριος Λυμπεράκης.
- Απεβίωσε ο από του 1924 εγκατεστημένος ενταύθα Ελβετός Αιμίλιος Φάουστερ, εκ των ιδιοκτητών της Υδραυλικής Εταιρείας Σύρου «Φάουστερ και Ρίφφελ». Οι δύο συνεταίροι, με μεγάλη προσωπική τους δαπάνη είχαν εγκαταστήσει δίκτυο για τη μεταφορά υδάτων της πηγής Άνω Σύρου στην Ερμούπολη.
- Γάμος Γεωργίου Τήνιου, διευθυντή της Κασιακής Εταιρείας στο Λονδίνο και της Μάρως Βασιλικού.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- Υπέβαλε την παραίτηση του ο Νομάρχης Κυκλάδων Ν. Δουδουμόπουλος μετά από οκταετή υπηρεσία στη Νομαρχία μας.
- Ιδρύεται στην Ερμούπολη γραφείο ΤΕΒΕ έναντι καταστήματος Μαλατέστα (Εμμανουήλ Ροΐδη 19).
- Με απόφαση του Νομαρχιακού Ταμείου εγκρίθηκε πίστωση για την επισκευή του 2^{ου} Δημοτικού Σχολίου στην «Αλάνα», πίσω από το ναό Κοιμήσεως, το οποίο είχε μετατραπεί σε σωρό ερειπίων κατά την κατοχή.
- Στις 2/8 το Δημοτικό Συμβούλιο Ερμούπολης εξέλεξε προς προικοδότηση εκ του κληροδοτήματος Άννης Κουτσοδόντη, τα ορφανά κορίτσια Ελευθερία Σμύρου, Αγγελική Μαρινάκη και Άννα Βαλσαμάκη.
- Το απόγεμα της Κυριακής 4/8, στο γήπεδο ΚΕΝΣ η «Ελλάς» Σύρου ηττήθηκε από την ομάδα της Πειραιϊκής-Πατραϊκής με σκορ 3-1.
- Εγκαταστάθηκε στην πόλη μας ο Συριανός παιδίατρος Ευάγγελος Κουντούρης προς άσκηση του επαγγέλματος του.
- Στις αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέας Διοικητικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Κυκλάδων για την περίοδο 1957 – 59 εξελέγησαν : Λεον. Ρούσος πρόεδρος, Γ. Γρυπάρης και Δ. Λουλούδης αντιπρόεδροι, Κ. Αργυρίου γενικός γραμματέας, Σταμ. Κρητικός ειδικός γραμματέας, Χρ. Λατίνας ταμίας και Γ. Τοσονίδης έφορος.

- Ο συμπολίτης μας Αντώνης Τσιρώνης έλαβε το δίπλωμα του αρχιτέκτονα – μηχανικού από το Ε.Μ Πολυτεχνείο.
- Εν όψει της βίαιης έξωσης, οι Πρόσκοποι εκκένωσαν το ακίνητο του κληροδοτήματος Σταματίου Πρωΐου επί της πλατείας Μιαούλη και Ερμού γωνία, όπου διατηρούσαν τη λέσχη τους στον πρώτο όροφο.
- Επισκέφτηκε για λίγες μέρες το νησί μας ο Συριανός δικηγόρος ποιητής Ευάγγελος Βογαζιανός, γνωστός στο ευρύτερο κοινό από την ποιητική συλλογή του «Σαιζόν Μορτ» και τις δημοσιεύσεις των ποιημάτων του στην «Εφημερίδα των Ποιητών»
- Η νέα Διοικούσα επιτροπή της Δημοτικής μας Βιβλιοθήκης απαρτίζεται από τους : Επ. Παπαδάμ πρόεδρο, Δ. Κρίνο αντιπρόεδρο, Αντ.Κανάκη και Νίκη Θωμοπούλου εφόρους, Ευστρ. Πετρίδη γραμματέα, Α. Ρούσσο ταμία και Κ. Κριτσίνη μέλος.
- Άνω των 2.500 εργατών ασχολούνται μόνιμα σε διάφορες συριανές επιχειρήσεις, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Εργατικού Κέντρου Κυκλάδων.
- Η Αμερικανική Βιβλιοθήκη Αθηνών, χάρη στο θερμό ενδιαφέρον της διευθύντριας της Ντέρκιν, προσφέρθηκε να αποστείλει στην Ερμούπολη, με δικά της έξοδα, ένα βιβλιοθηκάριο της για την ταξινόμηση και οργάνωση της βιβλιοθήκης μας.
- Στα θαλάσσια λουτρά στο «Νησάκι» λειτουργεί το θερινό κέντρο του Λευτέρη Γούτη επί της ξύλινης πλατφόρμας, το οποίο σεργιάνει παγωμένη μπίρα και μεζέδες της ώρας.
- Υπό την εποπτεία του Γιάννη Αθυμαρίτη έχει δημιουργηθεί μια από τις καλύτερες κωπηλατικές ομάδες στην Ελλάδα, που την στελεχώνουν οι : Μ. Βαρδαλάχος, αδελφοί Γενάδιοι, Δ. Ζορμπάνος, Π. Αραγιάννης, Ν. Παλαιτσάκης, καθώς και ο πηδαλιούχος Βαγγέλης Πολυχρονάκης ή Τζίτζης.
- Στους κολυμβητικούς αγώνες, που έγιναν στην Πάτρα στις 17 και 18/8, ο Ναυτικός Όμιλος Σύρου κατετάγει 5^{ος} με 27 βαθμούς. Ο ΝΟΣ πέτυχε πρώτη νίκη στη σκυταλοδρομία 3 Χ 100 με τους Θοδωρή Φούσκη, Νίκο Μαύρο και Τάσο Βενιέρη, δεύτερη νίκη στα 200 μέτρα πρόσθιο με το Νίκο Μαύρο και τρίτη νίκη στα 100 μέτρα ελεύθερο με τον Τάσο Βενιέρη.
- Οι νέοι ιδιοκτήτες αδελφοί Ρεθύμνη ανακαινίζουν με ταχύς ρυθμούς τα ερειπωμένα ναυπηγεία Νεωρίου.

Τέλος δεύτερου μέρους του 1957

Μάιος 1957 : Παρέλαση σημαίων του Γυμνασίου Σύρου κατά τις Γυμναστικές Επιδείξεις
 Από αριστερά : Χαράλαμπος Μπαρουτάκης , Κατερίνα Μικέλη και Γιάννης Ζέππος
 Αρχείο: Μπάμπης Μπαρουτάκης.

Το Επιβατηγό πλοίο «ΠΑΝΤΕΛΗΣ»

Έκθεση Γελοιογραφίας

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Με αθρόα προσέλευση κοινού και αδιάλειπτη παρουσίαση στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, καθώς και την τοπική τηλεόραση, πραγματοποιήθηκε στον Επιβατικό Σταθμό Σύρου, στο λιμάνι, η Έκθεση Γελοιογραφίας του μέλους μας Τάκη Κυριτσόπουλου «Στης κρίσης τον καιρό» η οποία διήρκησε ολόκληρο το μήνα Ιούλιο.

Ήταν μια Έκθεση με λιτό σκίτσο και καυστικές ατάκες, που απεικόνιζε το καθημερινό δράμα και τη διογκούμενη απαξία και φτωχοποίηση του λαού μας.

Η Έκθεση σχολιάστηκε θετικά από το συριανό τύπο.

Ο Τάκης Κυριτσόπουλος στην Έκθεση

Συνεστίαση στη Σύρο

Επιμέλεια κ. Νινέτας Κοντογεώργη

Παρά τις δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, πραγματοποιήθηκε και φέτος η καλοκαιρινή εκδήλωση του Συνδέσμου μας. Στις 16 Αυγούστου, σε μια υπέροχη βραδιά, συναντήθηκαν και πάλι τα μέλη και οι φίλοι του συνδέσμου στον όμορφο χώρο του Dolphin Bay Hotel στο Γαλησσά, όπου και απόλαυσαν καλό φαγητό και μουσική. Μέχρι αργά το βράδυ διασκέδασαν με χορό και κουβέντα και το ραντεβού δόθηκε για το επόμενο καλοκαίρι.

Εορτασμός Παναγίας Θαλασσινής

Επιμέλεια κ. Νινέτας Κοντογεώργη

Στις 22 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε ο εορτασμός της Παναγίας της Θαλασσινής στον Ι.Ν. Αγ. Αντωνίου στο Μέγα Γυαλό. Μεγάλο πλήθος κόσμου παρακολούθησε με κατανύξη τη λειτουργία και την παραδοσιακή περιφορά της εικόνας της Παναγίας πάνω σε σκάφος στον ήρεμο όρμο. Όπως κάθε χρόνο, πανηγυρικό τόνο στον εορτασμό έδωσε η ρίψη εντυπωσιακών πυροτεχνημάτων τα οποία ενθουσίασαν τον κόσμο.

Εκθεση Τυπογραφίας

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Μια ιδιαίτερα σημαντική έκθεση στην αίθουσα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης πραγματοποιήθηκε στη Ερμούπολη με θέμα «Το Συριανό έντυπο του 19^{ου} αιώνα»

Σκοπός της έκθεσης ήταν τόσο οι δημότες αλλά και οι επισκέπτες μέσα από το πλούσιο αρχειακό υλικό να ανακαλύψουν τον Τυπογραφικό πλούτο του νησιού μας.

Στη Σύρο τυπώθηκαν 1500 έγγραφα έως το 1880, αργότερα συρρικνώθηκαν σε ολίγα και αρίστης ποιότητας έγγραφα με κορυφαίο τον Ρενιέρη Πρίντεζη.

Το βιβλίο που τυπώθηκε με τίτλο «Ιουστινιανός» του πρίγκιπα Ροδοκανάκη, ζύγιζε έξη κιλά.. !

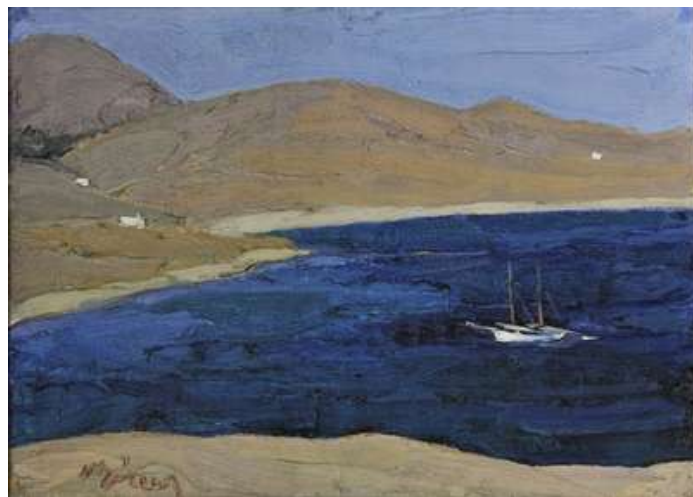
Έκθεση Ζωγραφικής

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «Σύρος-Πολιτισμός 2015» πραγματοποιήθηκε στην ανακαινισμένη πινακοθήκη της Ερμούπολης Έκθεση ζωγραφικής «Ταξιδεύοντας με το πλοίο της Ελληνικής ζωγραφικής»

Η Έκθεση έγινε με την ευγενική χορηγία του ιδρύματος Αντώνη Ε. Κομνηνού.

Την Έκθεση, που διήρκησε έως τις 16/8, την επισκέφτηκε πλήθος κόσμου, καθώς και η Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης-Μουσείου Αλεξ. Σούτζου κ. Μαρίνα Λαμπράκη – Πλάκα όπως και πολλοί άνθρωποι του καλλιτεχνικού χώρου.

Ένα δείγμα από τους πίνακες

Οι πρωτιές της Σύρας

Από μια συνέντευξη της κ. Μαρίας Ρώτα

Η ιστορία της Σύρου είναι γεμάτη πρωτιές. Οι οικογένειες που κατοίκησαν το νησί ήρθαν από την Χίο το 1822.

Είχαν μόρφωση, εργατικότητα και δραστηριότητα. Δημιούργησαν από βυρσοδεψία μέχρι εργοστάσια που έφτιαχναν παπιγιόν και έκαναν εξαγωγές στη Γαλλία.

Έφτιαξαν το υπέροχο **Θέατρο Απόλλων**, ίδρυσαν την πρώτη ακτοπλοϊκή εταιρία, το πρώτο νοσοκομείο, βιβλιοθήκη, ιδρύματα, ορφανοτροφεία.

Στη Σύρο ιδρύθηκε το πρώτο γυμνάσιο της ελεύθερης Ελλάδας, στο οποίο μάλιστα φοίτησε και ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Έχουμε και το απολυτήριο του εδώ με διαγωγή κοσμία. Όχι δεν ήταν σκάνταλος όπως λέγαμε χαριτολογώντας, απλώς μέχρι τον 20^ο αιώνα η άριστη διαγωγή των μαθητών ήταν η κοσμία.

"Τι σημαίνει σπιτικό;

Επιμέλεια κ. Ελεονώρας Σαρρή

Μια στέγη για να κρατάει μακριά τη βροχή;

Τεσσερις τοίχοι για να κρατούν μακριά τον Βοριά;

Πατώματα για να κρατούν μακριά την υγρασία;

Ναι. Αλλά και πολύ περισσότερα:

Σπιτικό είναι το γέλιο ενός παιδιού,

Το τραγούδι μιας μάνας,

Το στήριγμα ενός πατέρα,

Το φως από χαρούμενα βλέμματα,

Η ζεστασιά από καρδιές που αγαπιούνται"

Επιμνημόσυνη Δέηση

Στις 16/8 έγινε στον Ι.Ν Αγίου Γεωργίου στη Σύρο, επιμνημόσυνος δέηση υπέρ αναπαύσεως των δωρητών και ευεργετών της Σύρου αδελφών Νικολάου και Μηνά Ρεθύμνη.

Όπως κάθε χρόνο παρευραβρέθηκε ο Πρόεδρος και μέλη του Συνδέσμου καθώς και αρκετός κόσμος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρουμε θερμά τον εγγονό μας Μανώλη Σοφρά για την επιτυχή εισαγωγή του στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών ΕΚΠΑ (Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών) και του ευχόμαστε ολόψυχα ότι καλύτερο καθ' όλο το χρονικό διάστημα των φοιτητικών του σπουδών.

Μανώλης και Ελένη Παύλου

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 12/7 στον Ι.Ν Αγ. Κυριακής Άνω Κυψέλης η Άννα Καρλαύτη και ο Βασίλης Τόλης βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Άγγελος. Πρόκειται για το εγγονάκι της Ρένας Καρλαύτη Ζησίδου.

Στις 26/9 στον Ι.Ν Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης, ο Νίκος Παπαπολίζος και η Κατερίνα Δεμερτζή βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Κωνσταντίνος. Πρόκειται για το εγγονάκι της Αντιπροέδρου του Συνδέσμου Μαρίας Παπαπολίζου και του Κώστα Παπαπολίζου.

ΠΕΝΘΗ

Στις 17/7 απεβίωσε και ετάφη στο κοιμητήριο Καλλιθέας ο Αντώνης Φλυτζάνης, από τα παλαιότερα μέλη μας με μεγάλη δραστηριότητα αφοσίωση και αγάπη για τον Σύνδεσμο μας.

Στις 2/8 απεβίωσε ο δάσκαλος Χατζηκωσταντής Νικόλαος, σύζυγος της Μαριάνθης Μιχάλοβιτς.

Στις 20/8 απεβίωσε στα Χρούσσα η Άννα χήρα Τρύφωνα Κοντιζά.

Την 1/9 απεβίωσε στη Σύρο ο παλαιός Χρυσόχοος Φερνάνδος Ρήγος

Απεβίωσε στην Αθήνα το μέλος μας Πόπη Παπανδρουλάκη, χήρα Στυλιανού.

Απεβίωσε στην Αίγινα η σύζυγος του μέλους μας Σπύρου Λεούση.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ...

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Μικρά παιδιά ο δάσκαλος μας τιμωρούσε
με μια βεργούλα «μπας και γίνουμε άνθρωποι».
Πάντα βραβεύονταν όποιος μας μαρτυρούσε,
όμως αυτό εμείς το μάθαμε κατόπι.

Πουλούσαν όνειρα φτηνά στην αγορά
και μια φριχτή, ξαναγραμμένη ιστορία.
Κι άλλοι πετούσανε με άλλων τα φτερά
μα εμείς κατάστρωμα, ουρά και γαλαρία.

Μετά με κάθισαν στο ξύλινο σκαμνί τους
να ξεδιαλύνουν, λέει, την αλήθεια από το ψέμα.
και κει που σε αθώωνε η φωνή τους
εκεί ερχόταν και σε δίκασε το βλέμμα.

Στη μάντρα σ' έστησαν το επόμενο πρωί
παιδιά σχολείου, νοικοκυραίοι και θεούσες.
Και συ, που του' λεγες «προχώρα στη ζωή»
όταν δεν κοίταζαν και συ πετροβολούσες.

«Ενθύμου»

Του Νίκου Σαλίβερου

Το δολερό ξυράφι αφήνει πάντα αίμα,
μένει στη μνήμη κ' ιστορεί το ψέμα.
Κί' αν είναι σκουριασμένο, ξυράφι μένει,
ζωές δίχως αιδώ, δίχως συμπόνια παίρνει.
Λιώνει, σαν δυνατή φωτιά θα συναντήσει,
δρέπανο γίνεται, όταν η φωτιά θα σβήσει.

Ο θάνατός του.....;;; ,
η άσβεστη φωτιά, ο Ηλιος.
Η δύναμή σου είναι Ηλιος.
Το πνεύμα σου η δύναμή σου,
Το πνεύμα σου είν' η ψυχή σου
'Ηλιος το πνεύμα σου, θυμήσου.
Ο θάνατος του ξυραφιού,
ο ήλιος είναι της ψυχής σου

Άλικη Αυγουστιάτικη Σελήνη

Νατάσα Νικ. Οικονομοπούλου

Στην έκρηξη του φεγγαριού αναδύθηκε τούτος ο Αύγουστος
Κόκκινο κεράσι την ώρα του μενεξέ και του γινομένου δαμάσκηνου
Την ώρα που ο ήλιος τραβιέται για να κοιμηθεί και να φιλήσει μελιστάλαχτα
την θάλασσα
βουλιάζοντας εκεί που το πρωί θα αναδυθεί νικητής.
Στο σημείο μηδέν
Την ώρα του απόδειπνου που τα άσπρα πουλιά ζαλισμένα
ψάχνουν φωλιά και το ταίρι τους

Αύγουστος!
Άλικη ήρθε απόψε η σελήνη και φωτεινή!
Σαν χίλια φεγγάρια μαζί να στέλνει κρυφά μηνύματα...
Ασυγκράτητη για ΕΡΩΤΑ να πάλλεται μεθυσμένη
και να δονεί ρυθμικά το κάθε μας κύτταρο στην έξαψη του πάθους
Και η θάλασσα ιριδίζουσα
κόρη γυμνή να λούζει τα μακριά από φύκια μαλλιά στα νερά της
Κάτω από τις συγχορδίες των σειρήνων των άστρων των γλάρων
Την ώρα που οι ευκάλυπτοι υψώνουν τα χέρια στους ουρανούς
σε θέση προσευχής
Και τα πουλιά της νύχτας έκθαμβα υμνούν με κρωγμές τον πλάστη τους
Την ώρα που ύστατη κραυγή σπάζει το φράγμα του ήχου
γκρεμίζοντας το μαύρο κορμί της νύχτας το ηλιοκαμένο
Απόψε ο Αύγουστος στάζει ζωή!
Ζωή κεντημένη χρυσοπόρφυρη!
ΟΝΕΙΡΑ που δε τιθασεύονται όταν δονούν οι χορδές
Στον ίλιγγο του πάθους με νυχτερινές καμπάνες

Απόψε στάζει πόθους απύθμενους
Ατέρμονες ΕΛΠΙΔΕΣ
ΡΙΓΗ, ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ, ΠΑΙΧΝΙΔΙΣΜΑΤΑ
Γύρη και νυχτερινούς βόμβους μελισσών
Μέθη και κραδασμούς ψυχής αχαλίνωτες
Πνιγμένους θρήνους ελευθέρους αναστεναγμούς
Ραψωδίες και οράματα αγγέλων ερωτικών

Στη δίνη του έρωτα και οι αστερισμοί
Και αυτός ο Σείριος και ο Ωρίων ντυμένοι βαθυκόκκινοι
πυρσούς ανάβουν στα νεφελώματα
Κοκκίνισαν και αυτά...
Στάζει και χίμαιρες τούτη η νύχτα
Ουτοπίες σε σχεδίες γαντζωμένες
Έτοιμες να σαλπάρουν λίγο πριν ανοίξει τις πύλες η αυγή
στα μάτια της μέρας
Λίγο πριν η καινούργια μέρα ξεριζώσει το χτές
Η θάλασσα φορέσει λευκή εσάρπα τον αφρό
Και η πρωινή ομίχλη
διάφανο γαλακτερό σεντόνι απλώσει στα βράχια

Βραδιά Αυγούστου

του Δημήτρη Βοΐκου

Είναι μια νύχτα, τρυφερή, ρευστή, εξαγνισμένη!
Αυτή η νύχτα φταίει, που θωπεύει την καρδιά,
από τα θαύματα της φύσης μαγεμένη
μ' ατμόσφαιρα παραμυθιού, γλυκιά βραδιά....

Παραδομένη στις αισθήσεις, θάλλει στη λαγνεία,
υποταγμένη στη μαγεία αισθησιακή,
καθησυχάζει του καιρού την αγωνία,
στον παραλογισμό της μυστηριακή.

Νύχτα που ονειρεύεται τα όνειρα των νέων,
τα όνειρα φτωχών και των περιθωριακών,
των καταπιεσμένων, των απορριπτέων
των άρρωστων, απόκληρων, μοναχικών.

Η νύχτα φταίει, που απλόχερα την προσδοκία
την προσεγγίζει, μ' έναν τρόπο του ξεχωριστού
Φιλήδονη μια νύχτα, άνθος του λωτού.

Δεν ξέρω, ίσως φταίει τ' Αυγουσιάτικο φεγγάρι,
μπορεί να φταίνει πλάι και τα μάτια τα μελιά,
μπορεί και δύο αστέρια, φλογεροί κουρσάροι
που μόλις έκαναν ρεσάλτο, στα μαλλιά!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας γνωρίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας
στην **Alpha Bank 238 0020 0100 0044**
IBAN GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044
για όσους επιθυμούν να καταθέσουν μια δωρεά
ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά
(7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην
Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκκίνησης
α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες με
τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τη. 22810-
81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα τηλ.
210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά
στην Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή
και 3 ανεξάρτητους χώρους με χωριστές εισόδους. Κατάλληλο και για
επαγγελματική στέγη. Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας πληροφορούμε ότι ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Σταμάτης Λίνας του
Χρήστου, Συμβολαιογράφος, εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Αθήνα και το
Γραφείο του είναι επί της οδού Νικηταρά 2-4 με τηλέφωνα 2103300434 και
697 9928615.

Επίσης ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Κώστας Πατριαρχόπουλος άνοιξε
εστιατόριο «IKI SOUSI LOUNGE» στην οδό Κηφισίας 176 -Αθήνα 11524 -
Τηλέφωνα 210 6771165 και 697 7650032.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα αποστέλλονται από εσάς. Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη Διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγέλλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2013, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον Λογαριασμό του Συνδέσμου στην Alpha Bank Αριθ. Λογαριασμού **238 0020 0100 0044**

ή IBAN **GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044** προκαταβολικά, το συνολικό πόσον των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώσετε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέρουμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο καλύτερος για την εξυπηρέτηση των Μελών και Φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή.

